Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Ἐπιστημονικά, Εἰδήσεις.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Πρωτοχρονιᾶς, τὸ «Ἄστυ» ἐξέδωκεν ἔκτακτον φύλλον καλλιτεχνικόν. Ἡ πρώτη σελίς, ὁλόκληρος χρωμολιθογραφημένη, ὀφείλεται εἰς τὴν πάντοτε ἀκμαίαν καὶ κομψὴν μολυβδίδα τοῦ κ. Θέμου Ἀννίνου, σχεδιάσαντος μίαν οὐμοριστικὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ λήξαντος ἔτους, πολιτικήν, δημοσιογραφικήν, κοινωνικήν, χρηματιστικὴν κτλ. παρὰ τῇ ὁποίᾳ ἡ χάρις τοῦ συνόλου ἀμιλλᾶται πρὸς τὴν ἐντέλειαν τῶν λεπτομερειῶν. Ἐκτὸς τοῦ καλλιτεχνικοῦ μέρους, καὶ τὸ φιλολογικὸν εἶνε πλούσιον καὶ ἐκλεκτόν, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων διακρίνονται ἓν ποίημα τοῦ κ. Σ. Στεφάνου «Αἱ Καρυάτιδες» ὡραιότατον, καὶ ἓν ἄρθρον τοῦ κ. Ἀρ. Κουρτίδου «Τὸ ἄγραφον ἄρθρον» ἐκ τῶν ἀνθηροτέρων, τὰ ὁποῖα παρήγαγεν ἡ γραφὶς τοῦ διακεκριμένου λογογράφου.

Ἐξεδόθη καὶ τὸ ε'. τεῦχος τῆς «Νομικῆς» μηνιαίου περιοδικοῦ συγγράμματος, διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ κ. Ἠλία Λιακοπούλου καὶ συντασσομένου ὑπὸ τῶν παρ' ἡμῖν διαπρεπεστέρων νομομαθῶν. Τὸ ἀνὰ χεῖρας τεῦχος περιέχει εἰκόνα καὶ βιογραφίαν τοῦ Πέτρου Παπαρρηγοπούλου, ἔναρξιν τῆς μακρᾶς «Ἑρμηνείας τῶν Πανδεκτῶν» καὶ ἄλλα πολλά, χρησιμώτατα εἰς τοὺς νομικούς, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ «Νομικὴ» εἶνε περιοδικὸν ἀπαραίτητον.

Ἡ «Φαύστα» τὸ περιλάλητον δρᾶμα τοῦ κ. Δ. Βερναρδάκη, τὸ ὁποῖον τόσην ἔσχεν ἐπιτυχίαν ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς, ἐξεδόθη εἰς τόμον κομψόν, εὑρισκόμενον ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς Ἑστίας. Περὶ τῆς Φαύστας ἐγράφησαν τόσα, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ «Εἰκονογραφημένῃ Ἑστίᾳ», ὥστε κρίνομεν περιττὸν νὰ μακρηγορήσωμεν καὶ πάλιν περὶ τοῦ δράματος τοῦ κ. Βερναρδάκη, τοῦ ὁποίου ἀναμφισβήτητος εἶνε ἡ ἀξία.

Ὁ κ. Π. Καββαδίας, ὁ παρ' ἡμῖν Γενικὸς Ἔφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων, ἐξελέγη μέλος ἀντεπιστέλλον τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τῶν Γραμμάτων, ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος διασήμου Ἀμερικανοῦ γλωσσολόγου Οὐίθνεϋ. Ἡ γνωματεύσασα ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Καββαδία εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψει τὰς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του ἐν Ἀκροπόλει καὶ Ἐπιδαύρῳ ἀνασκαφάς, τὰς πρὸς καταρτισμὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου ἐργασίας του καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ γαλλιστὶ ἐκδοθὲν σύγγραμμα περὶ τῶν ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνασκαφῶν. Μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον Ῥαγκαβῆν καὶ τὸν Στέφανον Κουμανούδην, ὁ κ. Καββαδίας—κατὰ τὸ Ἄστυ,—εἶνε ὁ τρίτος Ἕλλην, ὁ τυγχάνων τοιαύτης τιμῆς.

Ὁ ἐν Μασσαλίᾳ ἀποθανὼν ὁμογενὴς Στέφανος Ζαφειρόπουλος κατέλιπε διὰ τῆς διαθήκης του 225 χιλ. φρ. εἰς τὸν Σύλλογον πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἑλληνικῶν χαρτῶν, 50,000 φρ. διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του καὶ ἀνὰ 10,000 φρ. εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν, εἰς τὸ νοσοκομεῖον ὁ «Εὐαγγελισμὸς» καὶ εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Χατζῆ-Κώστα.

Ἡ συνήθης ἐπίσημος δοξολογία ἐψάλη καὶ φέτος ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους, χοροστατοῦντος τοῦ Σ. Μητροπολίτου καὶ παριστάμενων τῆς Β. Οἰκογενείας ὁλοκλήρου, τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τέλει. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν ἐγένετο εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἡ τελετὴ τοῦ χειροφιλήματος.

Αὐτοκτόνησε διὰ περιστρόφου ὁ δεκαπενταετὴς μαθητὴς Ν. Καπιτσίνης διότι εἶχεν ἀποβληθῆ ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐκ τοῦ Σχολείου.

Προσεχῶς εἰς τὸ θέατρον τῆς Μαγεντίας θὰ παρασταθῇ μετ' ἐκτάκτου σκηνικῆς μεγαλοπρεπείας ἡ «Δούκισσα τῶν Ἀθηνῶν» τὸ γνωστὸν δρᾶμα τοῦ κ. Κλέωνος Ῥαγκαβῆ, Ἡ διεύθυνσις τοῦ θεάτρου προσεκάλεσε τὸν ποιητὴν ὅπως παρευρεθῇ κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Νοσοκομείου Ἀρεταίου ὑπεβλήθησαν ἐν ὅλῳ 17 ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἀποφανθῇ ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπή, βραδεύουσα τὸ τελειότερον πρὸς ἐκτέλεσιν.

Ὁ γλύπτης κ. Βροῦτος ἠγόρασε μίαν εἰκόνα τοῦ ζωγράφου κ. Ἐμμ. Λαμπάκη, παριστῶσαν τὴν Ἀκρόπολιν. «Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάξατε» ἐπιλέγει ἡ «Νέα Ἐφημερίς».

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ζήτημα ἠθῶν» ὁ παρ' ἡμῖν ἰατρὸς κ. Μιχαὴλ Ν. Καΐρης ἐδημοσίευσε ἀξιανάγνωστον πραγματείαν περὶ τῆς ἀγνείας καὶ ἐγκρατείας τῶν νέων καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς ὁποίους συνεπάγεται ἡ ἀσωτεία καὶ ἡ διαφθορά. Ἡ συνηγορία τοῦ κ. Καΐρη εἶνε εὔγλωττος καὶ πειστική, δὲν στηρίζεται δὲ μόνον ἐπὶ ἰατρικῶν λόγων ἀλλὰ καὶ ἐπὶ καθόλου φυσιολογικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἠθικῶν. Τὴν ἀνάγνωσιν τῆς πραγματείας ταύτης, γεγραμμένης διὰ σπανίως ἀνθηροῦ ὕφους, συνιστῶμεν μετὰ πεποιθήσεως εἰς τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν.

Ὁ ἰατρὸς κ. Κωνστ. Π. Λάμπρος, ὁ εἰδικῶς ἐγκύψας εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας ἰατρικῆς, ἐξέδωκε περισπούδαστον μονογραφίαν «Περὶ συκιῶν καὶ συκιάσεως παρὰ τοῖς ἀρχαίοις» τὴν ὁποίαν ἀφιεροῖ εἰς τὸν Ἐρνέστον Κούρτιον ἐπὶ τῇ ὀγδοηκοστῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων του.

Ἐκ τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὸν Ῥετσίνειον διαγωνισμὸν δραμάτων πέντε διαμφισβητοῦσι τὸ χιλιόδραχμον γέρας. Ἐκ τούτων τρία εἶνε γραμμένα εἰς γλῶσσαν καθαρεύουσαν καὶ δύο εἰς δημοτικήν.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Α'

(Ἴδε προηγούμενον φύλλον)

8. — Τίνος ποιητοῦ εἶνε ὁ στίχος:

Τρόμου λαλιά, τρανὴ λαλιά, ρητὴ κατὰ τὸ κάστρο!

9. — Ποῖον βουνὸν ὁμοιάζει περισσότερον μὲ μύτην;

10. — Πῶς εἰμπορεῖτε νὰ εἰσαγάγητε ἓν αὐγὸν ὁλόκληρον, χωρὶς νὰ σπάσῃ, μέσα εἰς φιάλην στενόλαιμον;

11. — Γνωρίζετε ὅλοι τί παριστᾷ αὐτὴ ἡ εἰκών. Ἕνας κύριος ἔκαμψε πρὸ μικροῦ τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ καὶ δὲν φαίνεται παρὰ μόνον ἡ ἄκρα τοῦ ραβδίου του καὶ ἡ οὐρὰ τοῦ σκύλου του.

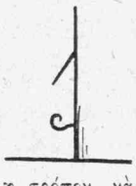

Τώρα, πῶς εἰμπορεῖτε, κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ ἁπλούστερον ἀκόμη τρόπον, νὰ παραστήσετε τὴν διάβασιν τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὑπὸ τῶν Ἑβραίων;

12. — Τί εἶπεν ἀποθνήσκων ὁ Γκαῖτε;

13. — *Μῖσος, Κορυφή, Ἀνατολή, Πλανήτης, Νέος, Τέλος, Ζωή, Κανέν, Καρδία.*

Νὰ εὑρεθοῦν τὰ ἀντίθετα τῶν ἀνωτέρω λέξεων, καὶ ἀπὸ τ' ἀρχικὰ τῶν ἀντιθέτων νὰ ἀποτελεσθῇ ἀρχαῖον γνωμικόν.

14. — Ἀ..... ὁ ν... δ..... ὁ κ.... (Δημώδης παροιμία).

15. — Πόθεν ἐπεκράτησε νὰ δίδεται τὸ ὄνομα *Ἄτλας* εἰς συλλογὰς γεωγραφικῶν πινάκων κτλ. καὶ διατί;

(Ἕπεται συνέχεια)

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὸν τροχιόδρομον τοῦ Φαλήρου προχθὲς δύο νέοι ἐκράτουν ἀπὸ ἓν φύλλον τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἑστίας» καὶ ἀντήλλασσον τὰς ἐντυπώσεις των.

— Ὑπάρχουν νέοι ποῦ γράφουν καλλίτερα ἀπὸ τοὺς παλαιούς, εἶπεν ὁ εἷς.

— Ναί, εἶνε οἱ νέοι συνεργάται τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἑστίας».

— Ὅμως ὑπάρχουν καὶ παλαιοὶ ποῦ γράφουν πολὺ καλλίτερα ἀπὸ τοὺς νέους.

— Ναί, εἶνε οἱ παλαιοὶ συνεργάται τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἑστίας».

— Ὥστε, σὰ νὰ ποῦμε, ἡ «Εἰκ. Ἑστία» ἔχει τοὺς καλλιτέρους ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς καὶ τοὺς καλλιτέρους ἀπο τοὺς νέους.

— Ἀκριβῶς! (Ἀνακοινωθέν).

Γερμανικὴ ἐφημερὶς ἠρώτησεν ἐσχάτως τὰς μᾶλλον γνωστὰς καὶ ἀνεπτυγμένας γυναῖκας τῆς Γερμανίας ποίαν ἰδέαν ἔχουν περὶ τοῦ γάμου.

«Εἶνε καλὸν νὰ ὑπανδρευώμεθα—ἀπήντησεν ἡ κυρία Ἄννα Σράμ—ἀλλ' ἀκόμη καλλίτερον νὰ μὴν ὑπανδρευώμεθα».

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ 1895—702.

Πρὸς τὰς ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν καθὼς καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν, ὅσαι εὐηρεστήθησαν νὰ ἀναγγείλουν τὴν ἔκδοσιν τοῦ α' φύλλου τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἑστίας» μετ' ἐκφράσεων εὐμενῶν, ἡ Διεύθυνσις ἐκφράζει τὰς θερμὰς αὐτῆς εὐχαριστίας.

κ. Π. Π. Ἐνταῦθα. Ἀκόμη, φαίνεται, δὲν το ἐννοήσατε. Τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἑστίας» γίνονται δύο ἐκδόσεις· μία ἐπὶ λευκοῦ χάρτου ἐκλεκτοῦ καὶ ἄλλη, λαϊκὴ αὐτή, ἐπὶ ροδοχρόου χάρτου κοινοτέρου. Ἡ πρώτη πωλεῖται πρὸς 20 λεπτὰ τὸ φύλλον· ἡ δευτέρα πρὸς 10 καὶ μόνον ὑπὸ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν τοῦ Πρακτορείου.

Ἀμερικανόν, ἐνταῦθα. Καλὴ ἡ ἰδέα σας ἀλλὰ ὀλίγον δυσεκτέλεστος. Μᾶς ὑπενθυμίσατε ἕνα ἄλλον, ὁ ὁποῖος εἰς τὸν διευθυντὴν ἑνὸς περιοδικοῦ ἐδῶ ἐπρότεινεν ἄλλοτε νὰ δώσῃ ἓν δρᾶμα πρὸς δημοσίευσιν, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ... μεταβάλῃ τὸ σχῆμα τοῦ περιοδικοῦ. Μὴ γελᾶτε! Τὸ περιοδικὸν ἦτο ἡ «Ἑβδομας» καὶ ὁ διευθυντὴς ὁ κ. Δ. Γρ. Καμπούρογλος. Ἐρωτήσατέ τον νὰ σας εἴπῃ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δυσκόλου δραματικοῦ.

Δάμωνα καὶ Φιντίαν, ἐνταῦθα. Οἱ στίχοι τοῦ ἑνὸς καλοί, ἀλλὰ τοῦ ἄλλου ἀνυπόφοροι. Σᾶς συμβουλεύομεν νὰ διαλύσετε τὴν πρωτότυπον αὐτὴν φιλολογικὴν φιλίαν.

κ. κ. Κατρ. καὶ Καρακ. Σμύρνην. — Ἐλάβαμεν τὴν ἐπιστολήν σας. Ἐπὶ τῶν ὅρων σας θὰ σας γράψωμεν ἰδιαιτέρως. Ἀρκεσθῆτε πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὰ σταλλέντα 50 φύλλα. Ἡ ἐπὶ καλοῦ χάρτου ἔκδοσις ἐξηντλήθη, ἐπὶ κοινοῦ δὲ χάρτου δὲν στέλλομεν εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. Βραδύτερον θὰ γίνῃ ἀνατύπωσις τοῦ πρώτου φύλλου.

κ. Γ. Δ. Μ. Ζάκυνθον. Ἐδόθη παραγγελία ἐξαιρετικῶς νὰ σας στέλλεται τὸ φύλλον. Ἀλλ' ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς συνδρομῆς, τὸν ὁποῖον ηὕρατε εὔκολον, δι' ἡμᾶς εἶνε μπελαλίδικος. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εὐμενεῖς ἐκφράσεις.

κ. Γ. Ζ. Σμύρνην. Δέν μας ἔμενεν ἀμφιβολία περὶ τῶν καλῶν σας διαθέσεων. Φροντίσατε νὰ μας στείλετε τὰ ὀνόματα ἐγκαίρως.

κ. Α. Φ. Ἐνταῦθα. Ἔχετε δίκαιον. Χωρὶς νὰ θέλωμεν ἐκρύψαμεν ἓν ἔτος ἀπὸ τὴν ἡλικίαν τῆς Εἰκονογραφημένης Ἑστίας. Ἐκδίδεται ὄχι ἐπὶ δεκαοκτώ, ἀλλ' ἐπὶ δεκαεννέα ἔτη. Τὸ τρέχον ἤδη εἶνε εἰκοστόν. Ὥστε οἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντες τόμοι αὐτῆς εἶνε τριάκοντα ἑπτά.

κ. Σ. Δὲ Β. Ζάκυνθον. Δὲν εἰμποροῦμεν νὰ σας προδιορίσωμεν, διότι πρὸς τὸ παρον δὲν ἐχομεν καὶ ἀνάγκην. Στείλατε σεῖς ὅ,τι κρίνετε κατάλληλον, ἀρκεῖ νὰ εἶνε σύντομον, καὶ βλέπομεν. Εὐχαριστοῦμεν.

κ. Ζαφ. Ἄρταν. Τώρα τυπόνεται ὁ δευτερος τόμος καὶ θὰ εἶνε ὅλοι ἑπτά.

Φοιτητήν, Πάτρας. Δέν σας συγχαίρομεν διὰ τὰς μυθολογικάς σας γνώσεις. Ἡ γυνὴ ἡ εἰκονιζομένη εἰς τὸν νέον τίτλον τῆς «Εἰκονογραφημένης Ἑστίας» εἶνε ἁπλοῦστατα . . . ἡ Ἑστία!

Ἀναγνώστην. Ἐνταῦθα. Ἅπαξ τοῦ μηνὸς θὰ κάμνωμεν μίαν σύντομον ἐπιθεώρησιν τῆς παγκοσμίου πνευματικῆς κινήσεως. Τὰ «Χρονικα» μας θὰ εἶνε ἀποκλειστικῶς ἑλληνικα καὶ ἐκ τῶν ξένων δὲν θ' ἀναφέρουν, παρ' ὅσα σχετίζονται μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Πύξ. Ἐνταῦθα. Ἓν ἢ δύο μόνον θὰ δημοσιευθοῦν. Στείλατε καὶ ἄλλα νὰ ἐκλέξωμεν. Ἀποφεύγετε τὰ ἔμμετρα.

κ. Μ. Μ. Νάξον. Φύλλον ἐστάλη ἀλλ' εἰπῆτε εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ στείλῃ καὶ τὸ ὑπόλοιπον διότι ἑξαμήνους συνδρομὰς δὲν δεχόμεθα. Στέλλονται ἀγγελίαι. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

κ. Κ. Μ. Λιβερπουλην. Ἡ ἐπιστολή σας ἐδόθη πρὸς τὸν κ. Δρ. ὁ ὁποῖος θὰ σας ἀπαντήσῃ. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τα σταλέντα καὶ ἀναμένομεν.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ Συνδρομηταὶ δύνανται νὰ ἀποστείλουν τὴν συνδρομήν των διὰ χαρτονομισμάτων, χρυσῶν νομισμάτων, ταχυδρομικῶν ἢ τραπεζιτικῶν ἐπιταγῶν, γραμματοσήμων ἑλληνικῶν, γαλλικῶν κτλ. ἐν ἐπιστολῇ συστημένῃ.